

Sygn. akt III AUa 1635/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 lutego 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu Wydział III

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Danuta Rychlik-Dobrowolska
Sędziowie:	SSA Danuta Owsiana (spr.) SSA Barbara Ciuraszkiewicz
Protokolant:	Monika Horabik

po rozpoznaniu w dniu 2 lutego 2012 r. we Wrocławiu

sprawy z wniosku J. H.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o emeryturę

na skutek apelacji J. H.

od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu

z dnia 12 października 2011 r. sygn. akt IX U 779/11

oddala apelację.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 12 października 2011 r. sygn. akt IXU 779/11 Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu oddalił odwołanie J. H. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 28 kwietnia 2011 r., którą organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury w wieku obniżonym(ze względu na pracę w warunkach szczególnych).

Rozstrzygnięcie Sąd wydal w oparciu o następująco ustalony stan faktyczny sprawy:

J. H., (ur. 01.01.1952 r.), pracował w następujących okresach: od 01.09.1966 r. do 30.09.2001 r. w Zakładach (...) S.A. na stanowiskach: uczeń praktycznej nauki zawodu w zawodzie tokarza, a następnie tokarz, technolog, mistrz oraz wiertacz współrzędnościowy, w okresie od 01.10.2002 r. do 10.12.2002 r. oraz od 01.09.2003 r. do 28.11.2003 r. w (...)

Zakładach (...) Nr (...) na stanowisku ślusarza, w okresie od 04.01.2006 r. do 04.08.2006 r. w Zakładzie Produkcyjno - Handlowo - Usługowym (...) J. B. na stanowisku operatora maszyn skrawających.

Obecnie J. H., począwszy od 21.08.2006 r., zatrudniony jest (...) Sp. z o.o. na stanowisku ślusarza narzędziowego.

Łączny staż ubezpieczeniowy J. H. na dzień 01.01.1999 r. wynosi 32 lata, 3 miesiące i 28 dni, w tym okres składkowy wynosi 32 lata, 3 miesiące i 19 dni, a okres nieskładkowy 9 dni.

W dniu 24.03.2011 r. J. H. złożył do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Inspektorat w O. wniosek o emeryturę.

Zaskarżoną decyzją z dnia 28.04.2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury, podając, że nie udowodnił on, aby na dzień 01.01.1999 r. posiadał wymagany 15-letni okres pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, nadto nie rozwiązał stosunku pracy oraz nie osiągnął wieku emerytalnego (lat 60-ciu dla mężczyzn).

Od powyższej decyzji J. H. w dniu 19.05.2011 r. złożył odwołanie.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd I instancji, powołując się na treść art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz.U. z 2009 r., nr 153, poz. 1227 z późn. zm.) oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. nr 8, poz. 43 z późn. zm.) oraz na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego uznał, że wnioskodawca nie spełnił wymaganych prawem przesłanek warunkujących przyznanie prawa do emerytury, w szczególności nie osiągnął wieku 60 lat (urodził się 01.01.1952 r.). W takim stanie rzeczy Sąd Okręgowy odstąpił od sprawdzania, czy spełnione zostały pozostałe przesłanki niezbędne do przyznania emerytury, m.in., nie badał czy praca, którą wnioskodawca wykonywał w okresie od 03.07.1976 r. do 31.09.2001 r. W (...) Zakładach (...) (następnie Zakładach (...) S.A.) była pracą w szczególnych warunkach. Niespełnienie bowiem choćby jednej z wymaganych przesłanek powoduje niemożność przyznania wnioskodawcy świadczenia emerytalnego.

Z wyrokiem nie zgodził się wnioskodawca wywodząc apelację i zaskarżając wyrok w całości. Wnioskodawca zarzucił, że wyrok Sądu Okręgowego nie stanowi o rozpoznaniu istoty sprawy albowiem nie odnosi się do treści pozwu i w żaden sposób nie ustala, czy wnioskodawca w spornym okresie wykonywał pracę w szczególnych warunkach bądź w szczególnym charakterze.

Na rozprawie przed Sądem Apelacyjnym w dniu 2 lutego 2012 r. wnioskodawca podał, że w chwili obecnej ma ukończone 60 lat i w każdym momencie może rozwiązać stosunek pracy.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Sąd I instancji zastosował właściwe przepisy prawne, które przytoczył i przeanalizował w pisemnym uzasadnieniu wyroku. Sąd Apelacyjny w pełni przychyła się do ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd Okręgowy oraz do dokonanej przez Sąd I instancji wykładni przepisów.

Przechodząc do rozważań w pierwszej kolejności podkreślić należy, że zgodnie z treścią art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz.U. z 2009 r., nr 153, poz. 1227 z późn. zm.) w zw. § 2, 3 i 4 ust. 1 pkt 1 i 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. nr 8, poz. 43 z późn. zm.) ubezpieczonemu – mężczyźnie urodzonemu po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura jeżeli osiągnął wiek emerytalny (60 lat) oraz posiada 25-letni okres zatrudnienia, a w tym co najmniej 15 lat stażu pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze. Emerytura, o której mowa w cytowanych przepisach przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za

pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, na dochody budżetu państwa oraz rozwiązania stosunku pracy – w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem (art. 184 ust. 2 ustawy emerytalnej).

Z cytowanych przepisów wynika, że wszystkie przesłanki warunkujące przyznanie prawa do wcześniejszej emerytury ze względu na pracę w warunkach szczególnych **muszą być spełnione łącznie**, a niespełnienie której z nich **wyłącza** możliwość przyznania prawa do tego świadczenia.

Sąd I instancji ustalił, że wnioskodawca nie spełnił wszystkich warunków niezbędnych do uzyskania prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych.

Wnioskodawca na dzień złożenia wniosku o emeryturę a także wyrokowania przez Sąd I instancji nie miał ukończonego wieku 60 lat, oraz pozostawał i nadal pozostaje w stosunku pracy. Z tego też względu badanie dalszych przesłanek, od których uwarunkowane jest prawo do emerytury stało się w sprawie bezprzedmiotowe albowiem powyższe ustalenia prowadziły do stwierdzenia, iż emerytura wnioskodawcy nie przysługuje

Zarzuty wnioskodawcy podważające prawidłowość zaskarżonego wyroku, są nieuzasadnione albowiem przedmiotem sprawy było rozpoznanie prawa wnioskodawcy do emerytury. Zarówno Sąd I instancji, jak i Sąd Apelacyjny oceniają prawidłowość decyzji z dnia 28 kwietnia 2011 r., którą organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach. Organ rentowy wymienił wszystkie przyczyny jakie legły u podstaw tak wydanej decyzji: tj. brak 15-letniego okresu pracy w warunkach szczególnych, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, brak rozwiązania stosunku pracy oraz nie osiągnięcie wymaganego wieku emerytalnego 60 lat.

Przedmiotem postępowania w niniejszej sprawie nie było i nie może być wyłącznie ustalenie, czy wnioskodawca w Zakładach (...) S.A pracował w warunkach szczególnych. Roszczenie o ustalenie w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych jest niedopuszczalne. Wyprzedza je roszczenie o świadczenie.

Jak wskazano powyżej przesłanki, od których uzależnione jest przyznanie prawa do świadczenia muszą być spełnione łącznie, a niespełnienie chociażby jednej z nich uniemożliwia przyznanie prawa do świadczenia. Z tego też względu zaskarżone orzeczenie zgodne jest z obowiązującym stanem prawnym.

Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, że zaskarżone orzeczenie jest prawidłowe i odpowiada prawu natomiast apelacja wnioskodawcy jako całkowicie bezzasadna podlega oddaleniu na mocy art. 385 kpc.

R.S.